

підтримці сталого розвитку. На місцевому рівні першими стають ті інституції, які одними з перших запропонували включити оцифрування у свою діяльність [1, с. 52].

Список використаних джерел:

1. Васюренко О.В. Ризик як складова економічних процесів // Фінанси України. – 2005. № 7. С.68–74
2. Краус, К. М., Краус, Н. М.: Цифровізація в умовах інституційної трансформації економіки: базові складові та інструменти цифрових технологій. Інтелект XXI століття, 1. 2018.-С. 211–214.
3. Управління проектами: навч. посібн. / уклад.: Л.Є. Довгань, Г.А. Мохонько, І.П. Малик. – К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. – 420 с.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Марценюк Т.І., Щербань М.М.
Полтава, Україна*

У сучасних наукових дослідженнях поняття «професійна готовність педагога» розуміється як закономірний результат спеціальної підготовки, самовизначення, освіти і самоосвіти, виховання та самовиховання. Її визначають як психічний активно-дієвий стан особистості, складну якість, систему інтегрованих властивостей, що регулює професійну діяльність, забезпечує її ефективність[1].

Важливою складовою готовності до інноваційної діяльності є інноваційна компетентність педагога – система мотивів, умінь, знань, навичок, особистих якостей вчителя. Компоненти інноваційної компетенції вчителя: 1) знання про нові педагогічні технології; 2) володіння її змістом і методикою на високому рівні? 3) культура використання інновацій у навчально – виховній роботі; 4) вмотивованість у необхідності застосування інноваційних педагогічних технологій[2].

Цілісність основних компонентів інноваційної діяльності, а саме: когнітивного, креативного, мотиваційного та рефлексивного – запорука реалізації інноваційної діяльності. Основними принципами для педагога у навчально – виховному процесі повинні стати: діалогізм, гуманізм, співробітництво, емпатія, творче самовираження[3].

Критерії готовності вчителя до інноваційної діяльності: 1) інформованість про новітні педагогічні технології, 2) володіння новаторськими методиками роботи; 3) здатність запровадити власні інновації у педагогічну практику, 4) володіння практичними навичками, 5) високий рівень технічної готовності, 6) впевненість у позитивних результатах, 7) здатність до професійної рефлексії[4].

Педагог, що здатний до професійної інноваційної діяльності повинен мати зрілу педагогічну позицію, усвідомлювати сенс і цілі освітньої діяльності, вміти вибудовувати цілісну освітню програму, реалізуючи освітні стандарти, володіти технологіями, формами і методами інноваційного навчання, розуміти співвідношення сучасної реальності з вимогами особистісно орієнтованої освіти, а також співвідношення

освітнього процесу з критеріями інноваційної роботи. Також педагог повинен вміти аналізувати зміни розвитку особистісних якостей своїх учнів, вміти організувати навчання і виховання так, щоб забезпечити умови для творчості дітей та стимулювання їхнього розвитку.

Список використаних джерел:

1. Братків О.С. Готовність педагога до інноваційної діяльності. Проблеми підготовки сучасного педагога. 2010. С.52-58.
2. Михайлишин Р.Р. Професійна готовність педагога до інноваційної діяльності. Проблеми підготовки сучасного педагога: якісний аспект. Вісн. Львів.ун-ту. Серія педагогічна. 2016. С.11-18.
3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. Київ: Академвидав. 2004. 352 с.
4. Уруський В.І. Формування готовності вчителів до інноваційної діяльності: метод. посіб. Тернопіль: ТОКШПО. 2005. 96 с.

МЕТОДИ, ТЕХНОЛОГІЇ ПРОВЕДЕННЯ ТА ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ПІД ЧАС ІНТЕРАКТИВНИХ УРОКІВ З БІОЛОГІЇ

*Масовець Д.Б.
Полтава, Україна*

Для ефективнішого та ефектнішого подання навчального матеріалу, для використання ігрових форм на уроці та яскравої візуалізації, для забезпечення міжпредметних зв'язків на уроці та підготовки дітей до реального життя використовується інтерактивний урок, який відповідає умовам сьогодення та є актуальним в умовах суспільних змін.

Інтерактивне навчання - це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувану мету - створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання у співпраці), де і учень і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлексують з приводу того, що вони знають, вміють і здійснюють[1].

«**Мозковий штурм**» спонукає учнів проявити творчість та уяву, розвиває вміння швидко аналізувати ситуацію. Спираючись на життєвий досвід та знання учнів за короткий термін (до 3 хв.) вдається зібрати велику кількість ідей (записуються на дошці). В кінці вправи зібрані ідеї систематизують, аналізують, обговорюють та виділяють абсурдні, хибні й ті, що допоможуть розв'язати проблему. Пропозиції щодо вирішення проблеми зберігаються протягом уроку і використовуються як опорний конспект під час узагальнення і систематизації вивченого матеріалу.

Технологія «**Мікрофон**» є різновидом групового обговорення певної проблеми, яка дає можливість кожному сказати щось швидко, по черзі, відповідаючи на запитання або висловлюючи свою думку. Перед класом ставиться запитання, а учням пропонується олівець (або інший предмет), що імітує мікрофон, який вони передають один одному, по черзі говорячи